

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Križni put petkom i nedjeljom u 18.15 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 13 (656), 25. veljače 2024.

KRALJICA

II. korizmena nedjelja

Moje mi srce govori:

»Traži lice njegovo!«

Da, lice tvoje,

Gospodine,

ja tražim.

Ne skrivaj lica svoga

od mene.

Ps 27,8-9

**I. čitanje (Post 22, 1-2.9a.10-13.15-18), II. čitanje (Rim 8, 31b-34)
Evangelje po Marku (Mk 9, 2-10)**

ISUSOVO PREOBRAŽENJE

Da bi bolje razumjeli Isusovo preobraženje potrebo je da razumijemo svoje i ljudsko stanje. Svi mi doživljavamo da nismo baš zadovoljni sa stanjem 'u svojoj koži'. Kao da doživljavamo raskorak između usađenog cilja i težnje, i s druge strane našu nemoć i zdvajanje da ostvarimo svoje težnje.

Uvijek se osjećamo neispunjenih težnja, kao da ne možemo ostvariti ono za što smo rođeni (stvoreni). Niti smo u mogućnosti da naša ljubav bude onakva kakvu bi željeli, niti smo slobodni od mnogih privezanosti za stvorena stvorenja. Osjećamo se privezani za neke stvari koje nas ne ispunjavaju.

Izgleda da dolazimo do zaključka da je potrebno da se ljudsko biće preobrazi u čovjeka. To je kao s gusjenicom koja se preobražava u leptira. Ako se ne preobrazi i dok je gusjenica ima svoj krug i svoj apetit, a kad se preobrazi mijenja se u formi i sadržaju, u apetitima.

Postaje leptir i tada ga privlače cvjetovi i njegov radijus kretanja je širi. Tako je izgleda i s čovjekom. Potrebna mu je preobrazba da bi ostvario svoj cilj koji je usađen u njegovu dubinu. Čovjeku je potrebno da se preobrazi da bi se oslobodio svojeg egoizma koji ga privezuje uz stvorene interese i stvari. Koji ga sputava u samom čovještvu. Egoizam čovjeka vuče prema 'dolje' iako mu duša želi prema 'gore'. Naša nova preobrazba zbiva se s Bogom i u Bogu.

S Bogom se preporuča idući prema Bogu. Tek s Božjim duhom čovjek se 'uzdiže' i preporuča. Taj Božji Duh je onaj koji vrši preobrazbu čovjeka u sadržaju i apetitu, težnjama. A bez preobražaja nema ni novog čovjeka ni novog svijeta.

U Kraljevstvo Božje se ulazi samo preobražen. Možda mi baš imamo poteškoću u svojem kršćanskom nasljedovanju, jer ne može se nasljedovati Isusa bez da se ne preobrazi, preporodi. Pa zar svi sakramenti nemaju za cilj da čovjeka preporode, preobrase za novi svijet i novu budućnost.

Isusovo preobraženje i naše preobraženje.

Isus se preobrazio u Bogu i u Boga, ali su se istovremeno preobrazili i apostoli koji su bili kod njega. A da se nisu preobrazili ne bi uopće Isusa prepoznali. Bog je i apostole preobrazio da bi prepoznali u njemu Božje objavljenje (Riječ). Isus se preobrazio u Krista.

Od tog momenta on ulazi u 'svijet' u koji je poslan da ga preporodi. I taj je Isusov put išao preko ljudskih iskušenja i patnji. Preko realnog čovjeka kakav se oformio u povijesti. Pred novim preobraženjem nalazio se i Mojsije (zakon) i Ilija (proroci) i oni se u njemu preobražuju. Nalaze se i apostoli (budućnost).

U Isusu nastaje sveopća preobrazba koju izvodi Bog. Tako bi mogli reći da s Isusovim preobraženjem započinje novo stvaranje. Zapčinje Nova Geneza (postanak svijeta) svemira, čovjeka i njegovog vjerovanja. S Isusom je započela i naša preobrazba: za novi cilj, za novi moral, za novo zajedništvo, za novo nebo i novu zemlju.

Bez preobrazbe sve to ostaje samo kao lijepa priča što možemo zamišljati ali ne možemo dostići. Preobrazba nam daje Duha koji nas ujednačuje prema našem iskonskom cilju. U čovjeku se događa taj paradoks. On je na granici transcencije i imanencije pa se opredjeljuje slobodno.

On skoro bira sebi cilj. Hoće li to biti 'nebeski' ili 'zemaljski' zavisi od njegove slobode i slobodnog odabira. Da bi izabrao svoj istinski cilj potrebno je da se preobrazi u duhovnije biće. Tek tada postaje potpun, sretan i vječan.

Bez preobraženja nema ni novog čovjeka, ni nove zemlje, ali ni novog neba (Vjere). Ovo nije neka domišljena mudrost nego iskustveno saznanje koje je vjekovima testirano. Zar sve religije ne idu za tim da čovjeka preobrase (hinduizam: pranje u rijeci, židovstvo i islam u obrezanju, kršćanstvu u krštenju...).

Ako je Isus trebao preobraženje, onda je i te kako potrebno svakome od nas ljudi da se preobrazimo. Da se produhovimo. Da bi izišli iz ove 'kože' prihvatimo da se s Isusom i u Isusu preobrazimo...

Fr. Marijan Jurčević